

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIV. Tunc dicet & his, qui à sinistris erunt: Discedite à me maledicti in ignem æternum. Matt. 25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XXIV.

Tunc dicet & his, qui à sinistris erunt: *Discedite à me maledicti in ignem aeternum.* Matt. 25.

Considera, quam diversa sint verba, quae Christus reprobis dicit in iudicio, ab illis, quae paulò antè dixerat Electis. Istitis dicebat: *Venite.* illis dicit: *Discedite, & discedite à me in ignem aeternum.* ò diram repulsam! compara hìc quoque tecum duos terminos, unde, & quò, à me, in ignem aeternum, & senties terrorem. foret sanè malum non leve exulare à pulcherrima DEI facie; at exulare, ut insuper ardeat in igne omnium acerbissimo, qui concipiente possint, & igne quidem aeterno, quæso quid erit? Duo erant delicta peccantium in quavis eorum culpà mortali, Aversio à DEO, & Conversio ad creaturam. & ideo æquum est utrumque puniri pro merito. Aversioni à DEO responderet pœna damni: *Non videbitis gloriam Domini.* Isa. 36. v. 10. atque istam insinuans dicit Christus illis infelicibus: *Discedite à me;* cùm æquum omnino sit, ut, qui terram promissionis non curavit, ad eam non pertingat: *Furavi in irâ meâ: si introibunt in requiem meam.* Ps. 94. v. 11. Conversioni ad creaturam responderet pœna sensûs. *Cruciantur die ac nocte, in secula seculorum.* Apoc. 20. v. 10. atque istam insinuans adjungit: *in ignem aeternum,* cùm perinde

æquissimum sit, eum, qui, in sensibus, in cupiditatibus, in carnibus, in sensibus, suo corpori, ipsam suam queatur cupiditatibus veris in carnis & in carne, in sensibus, in corpore sentiat non ignem duntaxat, sed & ceteros cruciatibus omnes, prorsusque respondentes, quos in igne habebit. *In mensurâ contra mensuram, cùm abjecta fuerit, iudicabitur.* Mat. 27. v. 8. *In mensurâ pœna contra mensuram culpe.* Itaque cruciantur isti omnes comprehenduntur aeterno ignis, non solum quia carnes, in quo eos sustinebunt damnati, erunt ignis, *Mitto eos in carniem ignis.* Mat. 27. v. 24. Sed etiam quia carnes impetia, quæ non sunt ignis, habebunt in inferno ad cruciandum vim ignis & acerbiterem ignis. *De igne dicitur, & ignis consumet eos.* Luc. 15. v. 7. *forpices igneæ, eriles igneæ, sagittæ igneæ, serpentes igneæ, quibus quid in ea Abyllo concipere nec potes, nec ipso excepto puri halitus, quem spirabunt damnati, esse ignis ille: Spiritus vester ut ignis vorabit vos.* Isa. 33. v. 11. Et tu cum possis audire à Christo: *Venite,* audire potius voles illo die: *Discedite à me,* ah absit, quovis impendio stare contere, ut audias: *Venite.* ò quantum lacrima

heretum ! si aliud non foret, quam quod te subducas igni, nullum satis est pretium. & ignis tamen est æternus. *Nocte & die non extinguetur: in sempiternum ascendet fumus ejus.* Il. 34. v. 10.

2. Considera, quemadmodum Electi fuerunt ad decus suam à Christo nominati Benedicti, ita Reprobos ad probrum appellandos Maledictos. Verùm ista est inter Electos & Reprobos diversitas singularis, quòd Electi habuerint bona sua à Patre, Reprobi verò mala sua à se. *Perditio tua ex te Israel, tantummodo in me auxilium tuum.* Ose. 13. Et ideo mirum non est, quòd illi non solum dicantur Benedicti, sed Benedicti à Patre. *Venite benedicti Patris mei.* hi verò solum dicantur Maledicti: *Discedite à me maledicti in ignem æternum.* Nemo nostrum sine Patre potuit esse idoneus obtinendo Paradiso, nemo illum obtinere: & ideo ipsi, qui obrenturi sunt, Christus dicit: *Venite Benedicti Patris mei.* Quivis nostrum sine Patre potuit negligere adeptionem Paradisi, & ideo ipsi, qui adepti non sunt, dicit Christus: *Discedite à me maledicti,* sed non etiam adjunget: *Maledicti Patris mei.* non quòd illo die maledictio non etiam ipsa danda sit à Christo Patris nomine, prout dabitur Benedictio, sed quia Patri adscribenda non est. & quis Pater ille, qui non malit benedicere, quam maledicere filijs? si maledicat, non facit nisi eorum compulsus inobedientià. *Maledicti, qui declinant à mandatis tuis.* Pl. 118. v. 21. Tu quid

ad hæc dicis? bene considera, quia penes te est, dum vita constat, vel per merita obtinere benedictionem, quam Pater dare amat, vel per delicta illam excidere. at si benedictionem non consequaris, memineris te non posse subterfugere maledictionem. alterutra habenda est. Talis est mos Patris, vel benedicit filijs, si sunt boni, & hæredes facit: vel maledicit, si sunt mali & hæreditate excludit. *Ecce propono in conspectu vestro hodie benedictionem & maledictionem. Benedictionem, si obedieritis mandatis Domini DEI vestri, maledictionem si non obedieritis.* Medium nullum est. Deut. 11. v. 26. Miserum ergo illum filium, qui maluerit maledictionem. *Dilexit maledictionem, & veniet ei: noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.* Pl. 108. v. 18. non solum recedet ab eo, sed elongabitur, quia quantumvis miser agnito errore illam desideret, amplius assequi non poterit. *Scitote enim, quoniam & postea cupiens Esau hereditare benedictionem, reprobatus est: non enim invenit penitentia locum, quanquam cum lacrymis inquisisset eam.* Heb. 12. v. 17.

3. Considera, ut manifestius constet maledictionem non esse adscribendam Patri, Christum, dum loquitur Electis, illo die equidem dicturum: *Possidete paratum vobis Regnum.* Sed, dum loquitur Reprobis, non dicturum: *Discedite in paratum vobis ignem.* quia Pater Paradisum fabricavit, antequam filiorum quisquam eum esset promeritus, sed non Infernum.

Infernus fabricatus est ipso momento, quo rebelles Angeli eum merebantur. & quia hoc potius factus est pro demonibus, non pro hominibus, ideo hominibus loquens Christus dicit: *Qui paratus est diabolo & Angelis ejus.* non dicit: *qui paratus est vobis.* Ita est, postquam est factus, Pater eum adhibuit hominibus, uti prius demonibus plectendis, sed non intentione primariâ. adhibuit, quia, cum tot homines etiam ipsi mallent adherere Luciferi quàm DEO, conveniens erat, ut demum habitarent in Regno ejus, quem sibi regem elegerant. Ceterum an putas, si Infernus factus esset pro nobis, mittendum à Patre de caelo in terram fuisse filium, qui tantâ sanguinis profusione ab eo nos liberaret? factus est non nisi pro Angelis rebellibus: *Paratus est diabolo & angelis ejus.* & hinc vides istis post lapsum nullum esse relictum remedium, uti nobis relictum est. Quodnam igitur erit probrum tuum, si regni illius facias jacturam, quod pro te factum est, & proiciaris in ignem, qui non est factus pro te, sed pro inimicis tuis diabolis? *frater sui Draconum, & socius struthionum.* Job 39. v. 29.

4. Considera, quomodo Christus primò vocaturus sit ad Regnù Electos, dicendo: *Venite.* & deinde expulsurus ad ignem Reprobos. dicens: *Discedite.* & id quidem triplici ex capite.

primò, ut ostendar, quanto magis merer beneficere, quàm nocere. *Nam quid voluntatis mea est non nocere?* dicit Dominus. Ezech. 18. v. 25. & que istud respicit bonitatem Judaei. Secundò ut citius consolatur Electos, & honoret in praesentia hostium, qui eos in terra aut vexarunt, aut sperarunt. *Qui humiliatus fuerit, erit in gloria.* Job. 22. v. 29. & illud respicit dignitatem eorum, qui à detritis stabunt. Tertio ut reprobos, quibus eruciet reprobos, faciatque ad conspectum illius gloriae, quibus quo Electi suam audient semper, crepare invidia. *Pecator videtur, & irascetur; denibus sui frater, & habeser.* Psal. 111. v. 10. & illud respicit confusionem eorum, qui horrent ad sinistram. Tu interim, metis oculis conijce in vias diversas, quas perferre Electi quidem sursum. *Reprobos sursum.* *Ibunt hi in supplicium aeternum.* *Iusti autem in vitam aeternam.* quare quid vias nobis fingimus in illa reprobatione aeterna, quae momento fuerit populum tam vastum? Evolvitur Electi amoris impetu elati in ista flamma ad sphaeram suam. & eodem momento deliscens terra omnes Reprobos vitro suo deglutiet. tanta vis erit vocis, quâ dicit Christus illis quidem

Venite: istis vero Discedite.

dis.
*
*

